

[Nørgaard-Sørensen]

under behandlingen af dette lovforslag. Oprindeligt var det radikale venstre jo indforstået med, at den kommunale forpligtelse til at afsætte midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden skulle bortfalde. Jeg ved ikke, om jeg har ret, når jeg nu tolker det radikale venstres nye holdning sådan, at man er blevet en lille bitte smule angst og har lavet en mellemøsning, måske for at lukke munden på nogle særdeles kritiske græsrodder i partiet.

Men jeg vil gerne spørge hr. Ole Vig Jensen i forbindelse med denne behandling af ungdomsvejledningen og spørgsmålet om uddannelsesforanstaltningerne, om vi kan tage det radikale venstres nye holdning til den kommunale forpligtelse som udtryk for, at de radikale trods alt ønsker en forpligtelse for kommunerne fortsat, fordi de er bange for, hvad konsekvenserne ellers kan blive. I så fald kan vi se mere lyst også på 1987 og 1988.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg forstod, at hr. Nørgaard-Sørensens spørgsmål ikke drejede sig om denne lovgivning, men om den forrige. Jeg skal gerne inødekemme hans ønske og svare på det stillede spørgsmål. Jeg kan henvise til, som jeg har gjort før, at kommunernes samlede indsats er større end den, de er forpligtet til i henhold til de beløb, som er afsat til bekæmpelse af ungdomsledigheden. Det er stadig væk en kendsgerning, og derfor er vi ikke angst eller bekymrede på nogen måde. Men hvis jeg må sige det ligeud: vi har forstået, at socialdemokratiet lagde stor vægt på, at vi også i de kommende år fik en forpligtelse, som i hvert fald sikrede samme niveau, og vi troede faktisk, at det måske ville få socialdemokratiet til at medvirke positivt til en lovgivning, som udvider mulighederne i de enkelte kommuner, samtidig med at vi altså fastholder beløbet. Derfor er det selvfølgelig stadig væk helt uforståeligt, at socialdemokratiet siger nej til den pågældende lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen m.m. (Skolegangens påbegyndelse m.v.).
(Fremsat 31/1 85. Første behandling 14/2 85. Betænkning 23/5 85).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

Man har vel lov til at sige, at det forslag, vi har til anden behandling nu, forslag til lov om ændring af folkeskolen, har haft et interessant forløb fra oktober 1984, hvor undervisningsministeren uden forudgående forhandling i øvrigt med folkeskoleforligspartierne fremlagde firkloverregeringens oplæg til det, som man kaldte nødvendige justeringer i folkeskolen, og frem til i dag, hvor vi kan konstatere, at det er lykkedes at nå frem til enighed mellem de fem folkeskoleforligspartier, socialdemokratiet, venstre, socialistisk folkeparti, radikale venstre og kristeligt folkeparti. Det er vi som forligspartner tilfredse med, og jeg mener bestemt også, folkeskolen kan være særdeles tilfreds med, at folkeskoleforliget fortsat eksisterer.

Jeg skal sige et par ord vedrørende de forskellige ændringer. Hvad angår ændringerne i 10. klasse, kan vi erklære os tilfredse med